

РЕШЕНИЕ

№14893

гр.София, 16.08.2024г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, Второ отделение, 38-и състав, в публично съдебно заседание на десети юни две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТАТЯНА ЖИЛОВА

при участието на секретар Елена Георгиева разгледа докладваното от председателя **административно дело №10514** по описа за **2023г.**

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на **Димитър Петров Георгиев**, подадена от пълномощника му адвокат **Стефан Ангелов**, срещу Решение №РД-02-14-1082 от 18.10.2023г., издадено от директора на дирекция „Правна“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), в частта му, с която се отказва достъп до информацията по т.1-т.4 и т.6 от Заявление с вх.№94-00-127/21.09.2023г. на жалбоподателя.

Отказът е мотивиран с несъгласие на трето засегнато лице за предоставяне на достъп до информацията.

Жалбоподателят Димитър Петров Георгиев обжалва отказа като незаконосъобразен, поради допуснато противоречие с приложимия материален закон, изразяващо се в неоснователно ограничаване на достъп до обществена информация. Твърди, че третото засегнато лице също е задължен субект по чл.3 от ЗДОИ, поради което не е било необходимо да се иска неговото съгласие. Счита, че търсената информация няма характер на защитена търговска тайна, нито ще увреди правилата на конкуренцията, тъй като става въпрос за финансиране на проект с европейски средства, който не се реализира на свободния пазар и тези доводи са неотнормисими. Позовава се на надделяващ обществен интерес

Ответникът – директорът на дирекция „Правна“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството, чрез процесуалния си представител юрисконсулт **Славей Василева** оспорва жалбата. Поддържа аргументите, изложени в административния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят е подал до МРРБ Заявление за достъп до обществена информация с вх.рег. №94-00-127/21.09.2023г., с което е поискал да му бъде предоставена информация, отнасяща се до Проект „Водните стратегии на България за преход към климатично неутрално и устойчиво общество“, финансиран по Програма „LIFE“ (LIFE21-GIC-BG-LIFE WatClima/101074157). Исканата информация е структурирана в 9 точки.

Заявлението е разгледано от директора на дирекция „Правна“ в МРРБ, на когото със Заповед №РД-02-14-622 от 09.06.2023г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството са делегирани правомощията по ЗДОИ.

Координаторът на проекта е уведомил ответника, че страни по споразумението за изпълнение на проекта са също Министерството на околната среда и водите и Сдружение Клуб «Икономика 2000», които трябва да дадат съгласие за предоставяне на достъп до информацията.

Сдружение Клуб «Икономика 2000» бенефициент по проекта изрично е възразил да бъде предоставена информацията по т.1-т.6 и т.8 включително, като е изложил аргументи, че проектите и предложенията по Програма „LIFE“, оценявани в рамките на състезателно производство, не са публично достъпни, защото те са резултата от многогодишната му дейност и натрупан опит, представляват обект на интелектуална собственост, съдържат търговска тайна и разкриването им би нарушило правилата на лоялната конкуренция.

Позовавайки се на отговора на Сдружение Клуб «Икономика 2000», ответникът е отказал достъп до следната информация:

т.1. Копие от подписания договор за финансиране на Проекта, ведно с приложенията към него;

т.2. Копие от подписаното споразумение за партньорство по изпълнението на Проекта или еквивалент между ВРРБ и Сдружение Клуб «Икономика 2000»;

т.3. Копие от одобреното проектно предложение, ако същото не се съдържа в приложенията по т.1;

т.4. Копие от органограмата за управление на Проекта, ако същата не се съдържа в приложенията по т.1;

т.6. На уебсайта на Програма „LIFE“ е посочено, че общият бюджет по проекта е 2,100,084 евро, като приносът на ЕС е 1,260,048 евро. Разликата в размер на 840,035 евро се явява съфинансиране и ангажимент на бенефициентите по проекта, а именно: МРРБ, МОСВ и Сдружение Клуб «Икономика 2000». Моля за информация, ако същата не се съдържа в приложенията по т.1, т.2 и/или т.3, как е разпределено в цифрово изражение осигуряването на това съфинансиране от бенефициентите, включително и подписан от бенефициентите документ, където това разпределение е уговорено като обща сума и по години за всеки един от бенефициентите.

Правни изводи:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ.

Оспореният административен акт е издаден от компетентния орган.

Актът е в установената от закона форма, но при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели до неговата частична незаконосъобразност поради противоречие с материално-правните разпоредби и с целта на закона.

1. Министърът на РРБ е субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ и е длъжен да предоставя на лицата информация, която създава или съхранява в кръга на своята компетентност и е налична.

Не е спорно обстоятелството и то се потвърждава косвено от цялата административна преписка, че Сдружение Клуб «Икономика 2000» е бенефициент, заедно с МРРБ и МОСВ, по Проект LIFE21-GIC-BG-LIFE WatClima/101074157, финансиран от ЕС.

Сдружението също е задължено да предоставя достъп до обществена информация относно извършваната от него дейност, тъй като попада сред задължените субекти по чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ – физически и юридически лица са длъжни да предоставят информация само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Следователно сдружението не е трето лице в производствата по ЗДОИ и не е необходимо да дава съгласие за разкриване на информация, която се отнася до него, тъй като е задължено лице по закон и предоставянето на достъп до информация не може да е обусловено от съгласието му. Разумът и целта на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ е да защити правата на трети лица, които не са задължени субекти за предоставяне на достъп до обществена информация. Аргументи в този смисъл може да се почерпят и от разпоредбата на §1, т.22 от ДР на ЗДОИ, която определя като "Трета страна" физическо или юридическо лице, различно от организацията от обществения сектор и което е притежател на създадена, съхранявана и разпространявана от него информация – тази разпоредба на още по-голямо основание може да се отнесе и към субектите по чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ.

2. Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия – чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации – чл.11 от ЗДОИ.

Информацията по т.1, т.2, т.4 и т.6 е официална, тъй като подписаните то МРРБ договор за финансиране по проекта, споразумението за партньорство,

одобрената органограма за управление на проекта документът за разпределението на съфинансирането между отделните бенефициенти представляват крайни актове на задължените субекти. Няма данни по делото тази информация да е класифицирана или да представлява друга защитена със закон тайна, следователно за нея не са налице ограниченията по чл.7 от ЗДОИ.

3. Информацията по т.3 – одобреното проектно предложение, попада в обхвата на служебната информация, създадена и съхранявана от двата задължени субекта във връзка с официалната информация.

Принципното положение, залегнало в закона, е за свободен достъп до служебната информация – чл.13, ал.1 от ЗДОИ. Достъпът може да бъде ограничен в хипотезите на т.1, т.2 от ал.2 на същия член - когато е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Одобрено проектно предложение може да се отнесе към ограниченията по чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ, но те са неприложими в хипотезата на надделяващ обществен интерес, каквато е налице в случая, на основание чл.13, ал.4 от ЗДОИ във връзка с §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, тъй като се цели повишаване прозрачността и отчетността на задължен субект във връзка с дейността му, финансирана със средства на ЕС.

4. Аргументите, изложени от ответника за необходимостта да се защитят авторски права и/или други права на интелектуалната собственост на Сдружение Клуб «Икономика 2000», са неоснователни. От мотивите на административния акт не става ясно какъв точно обект на интелектуална собственост според ответника представлява проектното предложение. Следва да се отбележи обаче, че обектите на интелектуалната собственост не са тайни, напротив - те публично се оповестяват, а защитата им се осигурява по предвидения ред в специалните закони, но не дава основание за ограничаване на достъп до информация.

5. Аргументите, изложени от ответника за необходимост да се запази търговска и/или производствена тайна и ноу-хау на Сдружение Клуб «Икономика 2000», са неоснователни. Съгласно разпоредбата на §1, т.5 от ДР на ЗДОИ не представляват "производствена или търговска тайна" факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Разпоредбата въвежда оборима презумпция за надделяващ обществен интерес в няколко различни хипотези, от които към настоящия случай са относими следните: буква „в“ – информацията гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от субектите по чл. 3; буква „е“ – информацията е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 или чл. 3а. В случая не се представят доказателства, които да оборват презумпцията за надделяващ обществен интерес, поради което позоваването на каквато и да е тайна в интерес на бенефициента на проекта е неоснователно.

6. Неоснователно е и възражението за нарушаване на правилата на лоялната конкуренция при достъп до проектното предложение. На първо място изпълнението на проекта не се извършва при условията на свободни пазарни отношения, а в условията на регулирани административни отношения, каквито възникват със сключените договор за изпълнение на проекта и споразумение за партньорство, представляващи административни договори по смисъла на АПК. На второ място, изпълнението на проекта е след проведено състезателно производство, в което проектното предложение вече е било оценено. При вече приключило състезателно производство няма възможност да се повлияе на резултата и интересите на бенефициента да бъдат увредени или жалбоподателят да получи някакво предимство. Но с представянето на проектното предложение ще се постигне целта на закона, жалбоподателят да може да си състави мнение за работата на ответника.

Търсената информация е обществена и не съществуват основания за отказване на достъп до нея. Налице е неправилно приложение на материалния закон – нарушение на свободния достъп до обществена информация съгласно чл.12, ал.3 от ЗДОИ.

Административният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а административната преписка да се върне на органа за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона и предоставяне на търсената информация в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

Разноски

При този изход на спора по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК искането на ответника за присъждане на разноски е неоснователно.

Жалбоподателят не е поискал разноски, поради което съдът не се произнася по разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №РД-02-14-1082 от 18.10.2023г., издадено от директора на дирекция „Правна“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството, в частта му, с която се отказва достъп до информацията по т.1-т.4 и т.6 от Заявление с вх.№94-00-127/21.09.2023г.

ЗАДЪЛЖАВА директора на дирекция „Правна“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството да предостави на Димитър Петров Георгиев достъп до информацията по т.1-т.4 и т.6 от Заявление с вх.№94-00-127/21.09.2023г. в 14-дневен срок от получаване на решението.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: